

Rahbæk Møller (SF):

Først vil jeg konstatere, at ministeren ikke svarede på det spørgsmål, jeg stillede ham i første runde, men det vil jeg bare tage som udtryk for, at jeg greb ministeren i en usandhed, og det ønsker han ikke at træde i.

Så vil jeg sige, at hensigten med at rejse den debat var at skabe klarhed, men klarhed er der kun i begrænset omfang skabt, må man nok erkende. Det ligger allerede i ministerens udtalelse om, at der er elastik i denne dagsorden.

Bare for at starte vil jeg hæfte mig ved det samme, som hr. Frank Jensen gjorde, nemlig at dagsordenen indeholder en direkte usandhed, idet der står, at optagelsesbekendtgørelsen står fast, herunder at forudgående kort eller mellem-lang uddannelse ikke diskvalificerer til optagelse. Jamen i den bekendtgørelse, som vi andre kender, står der jo, at man kommer bagest i køen, hvis man har en videregående uddannelse. Det står der altså. Jeg har godt set i aviserne, at ministeren har udtalt, at han vil rette sig efter flertallet herinde.

Det, der står tilbage, er, at når der henvises til en optagelsesbekendtgørelse, er det så en ny, der er på vej og ikke er nået frem til os og institutionerne, eller er det en eksisterende, hvor man venter, at institutionerne af sig selv enten rekvirerer denne dagsorden eller tager et avisudklip og sætter ind som et rettelsesblad? Eller hvad er det helt præcis for en optagelsesbekendtgørelse, der henvises til?

For at gå videre: Der står, at »optagelseskriterier koordineres ved ensartede uddannelser«. Hvad betyder det? I den dagsorden, vi har fremsat, står det noget klarere: De skal gøres ens. Her står der, at de skal koordineres. Betyder det, at de skal gøres ens, eller bare at de skal tale sammen? Hvad betyder det? Der er elastik i.

Hvad angår adgangen til ny basisårsuddannelse osv. til overbygningsuddannelse, opfatter jeg de udtalelser, der er kommet fra fru Elisabeth Arnold og nu også fra fru Eva Møller, som en klargørelse og som et klart fremskridt. Det, der tilbage er, at det er kun på universiteterne, denne klargørelse er sket. Vi ved stadig væk ikke, hvad der skal ske på ingeniøruddannelserne. Vi ved, at der skal ske et eller andet på handelshøjskolerne, men hvad der skal ske, er ikke klarlagt.

Konklusionen må blive, at der nok er sket noget – især for bachelorerne på universiteterne – og derfor agter vi heller ikke at stemme imod dagsordensforslaget, men der havde været større klarhed i dag, hvis det var den anden dagsorden, der ligger på Folketingets bord, der blev vedtaget, og derfor vil vi undlade at stemme.

Jette Pors (CD):

Vi kan stemme for den dagsorden, som vi selv er medforslagsstillere til, for den giver set med vores øjne et ganske godt udgangspunkt for at få gennemtænkt nogle problemstillinger, som ikke kunne være løst bare ved at stemme modsat i dag.

I øvrigt blev jeg meget glad for ministerens svar til mig for om de unge danskeres forhold i udlandet, når de vil studere, og jeg vil gerne spørge ministeren, om jeg kan forstå ministeren derhen, at der er et lovforslag på vej, der afhjælper den aktuelle situation. Det håber jeg. Hvis det ikke er tilfældet, kan jeg fortælle ministeren, at der kommer et lovforslag fra CD.

Elisabeth Arnold (RV):

Det er blevet nævnt flere gange i dag, at der nu var skabt klarhed om forskellige af detaljerne vedrørende dette meget store og komplekse område. I den forbindelse er det blevet fremhævet, at den bekendtgørelse, som blev udsendt fra ministeriet sidste år, nu skulle være blevet krystalklar.

Jeg vil gerne advare mod sådan en fortolkning. Der findes masser af sprængstof i den bekendtgørelse; der findes masser af muligheder for skuffelser – afgørelser, som vil gå den enkelte studerende imod.

Ordningen med kvote 1 og kvote 2, som vi herinde giver tilslutning til at man skal prøve, vil for langt de fleste institutioner være noget helt nyt, de skal ud i. De skal således foretage individuelle bedømmelser af de studerende, og vi kan ikke undgå, at der i den første sæson eller de første to sæsoner vil være ansøgere, som føler, de er blevet fejlbedømt, ansøgere, som føler, at de ikke er blevet behandlet efter fortjeneste, og at det havde været ærligere med en ren kvotientordning.

Vi skal ikke foregøgle, at der kommer så klare regler allerede fra starten. Det kan vi ikke forlange af institutionerne. De skal have mulig-